

Sygn. akt VI U 2904/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sek. sąd. Marta Walińska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 5 września 2016 r., znak: (...)

w sprawie: R. P.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

z udziałem K. M.

o podstawę wymiaru składek

1) oddala odwołanie;

2) zasądza od odwołującego R. P. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – na podstawie art.83 ust.1 pkt 1 i 3 w związku z art.38 ust.1, art.68 ust.1 pkt 1 lit.a i c oraz art.6 ust.1 pkt 4, art.12 ust.1, art.13 pkt 2, art.18 ust.1 i 3, art.20 ust.1, art.36 ust.1, 2, 4, 11 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016r. poz.963) oraz art.81 ust.1, 6 i art.83 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tj. Dz. U. z 2015r., poz.581 ze zm.) stwierdził, że K. M. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba wykonująca pracę na podstawie umów o świadczenie usług nazwanych „umowami o dzieło” u płatnika składek R. P. w okresach wskazanych w treści decyzji.

Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w powyższej decyzji ustalił podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne w wysokości i w poszczególnych miesiącach wskazanych w sentencji decyzji.

W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy wskazał, że płatnik R. P. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2015r. zatrudniał na podstawie „umów o dzieło” osoby, które w ramach tych umów świadczyły usługi polegające na wykonaniu palet, sortowaniu listew, wykonaniu donic, wykonaniu mat do krat, pracach porządkowych, pracach gospodarczych, pakowaniu towaru, przygotowaniu towaru do wysyłki oraz prowadzeniu spraw z zakresu BHP.

Z K. M. płatnik zawarł umowy, nazwane „umowami o dzieło” na okresy wskazane w decyzji, w ramach których wykonywane były czynności związane z wykonywaniem palet, sortowaniem listew, pracami porządkowymi, pracami gospodarczymi, przygotowaniem towaru do wysyłki oraz pakowaniem towaru.

Zdaniem organu rentowego zawarte umowy o dzieło posiadają cechy umów o świadczenie usług, dla których zgodnie z art.750 Kodeksu cywilnego stosuje się przepisy o zleceniu tj. art.734 K.c., który stanowi że „przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności dla dającego zlecenie”.

Ponadto z danych zawartych w Kompleksowym Systemie Informatycznym Zakładu w okresach wskazanych w sentencji decyzji ubezpieczona nie posiadała innego tytułu do ubezpieczeń społecznych.

Zdaniem (...) Oddziału w B. celem spisanych umów nie było osiągnięcie określonego rezultatu pomimo określenia powyższych umów „umowami o dzieło”. Były one w istocie umowami o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Strony określiły te umowy jako „umowy o dzieło” w celu uniknięcia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł płatnik składek R. P. (prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) – Usługowy (...) w G.), podnosząc wobec zaskarżonych decyzji zarzuty:

1) naruszenia prawa materialnego, tj. art.627 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2016r. poz.380 ze zm.) poprzez błędną wykładnię pojęć „dzieło” i „świadczenie usług”, co doprowadziło do uznania przez organ rentowy, że zamawiający zawarł z wykonawcą umowy o świadczenie usług, a nie umowy o dzieło, a w konsekwencji do uznania przez organ, że wykonawca podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz ustalenia przez organ podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne;

2) naruszenia prawa materialnego, tj. art.353¹ K.c. poprzez jego niezastosowanie w niniejszych sprawach, podczas gdy okoliczności tych spraw jednoznacznie wskazują, że wolą zamawiającego i wykonawcy było zawarcie umów o dzieło, a treść i cel tych umów nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego;

3) naruszenia przepisów postępowania mającego istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art.97 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016r. poz.23 ze zm.), poprzez jego niezastosowanie w niniejszych sprawach, podczas gdy organ powinien zawiesić postępowanie ponieważ rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależało od uprzedniego rozstrzygnięcia wstępnego przez sąd.

Wskazując powyższe podstawy zaskarżenia odwołujący wnosił początkowo

- o zmianę w całości zaskarżonej decyzji poprzez uznanie, iż K. M. zawarła z odwołującym umowy o dzieło, a w konsekwencji nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu,
- ewentualnie o uchylenie w całości zaskarżonych decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi,
- o zasądzenie od organu na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym odwołujący sprecyzował wniosek odwołania w ten sposób, że wniósł o zmianę częściową zaskarżonej decyzji i przyjęcie, że ubezpieczona nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od 1.10.2013 r. do 31.10.2013 r., od 3.02. do 28.02.2014 r., od 1.04. do 30.04.2014 r., od 1.09. do 30.09.2014 r., od 3.11. do 28.11.2014 r., od 1.12. do 30.12.2014 r., od 7.01. do 31.01.2015 r., od 2.03. do 31.03.2015 r., od 1.04. do 30.04.2015 r., od 1.10. do 30.10.2015 r., czyli w okresach w których ubezpieczona zawarła z odwołującym umowy o dzieła polegające na wykonaniu palet.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania i zasądzenie od odwołującego się na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

R. P. zawarł z K. M. 26 umów, nazwanych przez strony „umowami o dzieło”, na okresy wskazane w sentencji zaskarżonej decyzji. Na mocy postanowień tych umów R. P. jako zamawiający zamawiał, a K. M. jako wykonawca przyjmowała do wykonania prace polegające na sortowaniu listew, pracach porządkowych, pracach gospodarczych, przygotowaniu towaru do wysyłki, pakowaniu towaru oraz wykonaniu palet w terminach i za wynagrodzeniami wskazanymi w tych umowach.

R. P. prowadzi działalność w oparciu o wpis do ewidencji od 1991r. Zajmuje się produkcją architektury ogrodowej. Zamówienia po zrealizowaniu wykonania danych produktów są wysyłane samochodami wynajmowanymi na ten czas. Zamówienia pakowane są na paletach, które na bieżąco produkuje się w odniesieniu do konkretnych zleceń. Samochód przewożący wyprodukowane elementy architektury ogrodowej musi być dobrze wykorzystany i dlatego trzeba obliczyć skrupulatnie wielkość palet i ich ilość. Odwołujący zatrudnia około 60 pracowników, którzy zajmują się produkcją pod konkretne zamówienie. Nie zajmują się oni wykonywaniem palet. Odwołujący zawiera umowy o dzieło z osobami, które mają już inny tytuł ubezpieczenia, czyli z rolnikami pobierającymi rentę rodzinną bądź emerytami. Odwołujący zlecał w ramach umowy o dzieło wykonanie kompletu opakowań do załadunku konkretnego samochodu. Osoba z którą zawierano umowę o dzieło zgłaszała się po specyfikację w trakcie miesiąca, w którym miała zawartą umowę o dzieło. Po wykonaniu partii palet odbierał je majster i wiozł na halę gdzie służyły one do pakowania towaru. Pracownicy odwołującego notowali, który samochód zawierał palety wyprodukowane przez konkretną osobę. U odwołującego na stanowisku majstra jest zatrudniony P. Ś.. Należy do niego organizowanie pracy pracowników którzy zajmują się architekturą ogrodową.

Paleta jest wyrobem jednorazowym i służy jako opakowanie do produktu w postaci kratek, raszek i innego asortymentu.

K. M. pracowała u odwołującego początkowo jako pracownik socjalny i zajmowała się kodowaniem i sprzątnięciem na placu i w biurze. Po przejściu na emeryturę R. P. zaproponował jej pracę w postaci m.in. wykonywania palet. Ubezpieczona K. M. otrzymywała harmonogram wysyłki zamówień i w tym harmonogramie były wskazane rozmiary kratek i do jej obowiązków należało przygotowanie palet i elementów zapobiegających przesuwaniu towaru według rozmiarów wskazanych w harmonogramie.

Harmonogram wskazywały ilość palet, rozmiary palet i ilość sztuk palet.

Ubezpieczonej wyznaczono miejsce, gdzie miała wykonywać palety było ono na hali na której pracowały też inne osoby na podobnych co K. M. zasadach. Ubezpieczona wybierała materiał na palety z desek leżących pod halą, majster pokazywał ubezpieczonej harmonogram który mogła ona zatrzymać. Przeważnie ubezpieczonej zakreślano okres dwutygodniowy na wykonanie danego kompletu palet. W ciągu miesiąca ubezpieczona wykonywała dwie - trzy specyfikacje. Umowy o dzieło ubezpieczona K. M. podpisywała faktycznie po wykonaniu pracy, pod koniec danego miesiąca, kiedy było już wiadomo ile specyfikacji w danym miesiącu wykonała. Majster odnotowywał ile zainteresowana wykonała palet. Po wykonaniu poszczególnych palet zainteresowana wносиła je przed halę i kładła w

wyznaczonym dla niej miejscu. Inne osoby pracujące na podobnych dla zainteresowanej zasadach układały wykonane przez siebie palety na sąsiednich miejscach, które nie były oddzielnie oznaczane. Nie sporządzano protokołów odbioru dzieł a zainteresowana nie sporządzała osobiście rachunków za wykonaną pracę a jedynie je podpisywała.

Powyższe okoliczności faktyczne Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów:

- z dokumentów w postaci umów o dzieło, specyfikacji k.25-50, 73-82, 95-120, zdjęcia k.93-94
- z zeznań świadka P. Ś. i przesłuchania stron: K. M. i R. P. -e-protokół rozprawy k.88 i 129

Powyższe dowody nie były kwestionowane przez żadną ze stron i posiadały taką moc i wiarygodność, która pozwalała na wydanie w sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do prawidłowej kwalifikacji normatywnej umów o wykonanie palet (wobec ograniczenia wniosków odwołania jedynie do okresów związania stron umowami o dzieło na wykonanie palet) zawartych przez płatnika składek R. P. z K. M.. Kwestia czy umowy te były umowami o dzieło – jak twierdził odwołujący – czy też umowami o świadczenie usług (do których z mocy art.750 Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu) – jak twierdził organ rentowy – decyduje o istotnych skutkach prawnych tych umów w sferze prawa ubezpieczeń społecznych stron tych umów, przede wszystkim – w zależności od rzeczywistego ich charakteru – o objęciu K. M. obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi i ubezpieczeniem zdrowotnym oraz o podstawach wymiaru składek na te ubezpieczenia.

Rozważania co do tej kwestii rozpocząć należy od odwołania się do tych przepisów prawa materialnego, które wprost odnoszą się do wskazanej powyżej istoty sporu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2016r., poz.963) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej zleceniobiorcami. Na podstawie przepisu art.12 ust.1 ustawy systemowej ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Art.13 pkt 2 tej ustawy stanowi, iż obowiązek ubezpieczeń zleceniobiorcy istnieje od dnia oznaczonego w umowie jako dzień rozpoczęcia jej wykonywania do dnia rozwiązania lub wygaśnięcia umowy. Zgodnie z art.18 ust.1 i 3 ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art.6 ust.1 pkt 1 – 3 i pkt 18a stanowi przychód, o którym mowa w art.4 pkt 9 i 10, z zastrzeżeniem ust.1a i 2, ust.4 pkt 5 i ust.12; podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zleceniobiorców ustala się zgodnie z ust.1, jeżeli w umowie agencyjnej lub umowie zlecenia albo w innej umowie o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, określono odpłatność za jej wykonywanie kwotowo, w kwotowej stawce godzinowej lub akordowej albo prowizyjnie.

W myśl art.81 ust.1 i ust.6 obowiązującej od dnia 1 października 2004r. ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (j.t. Dz. U. z 2015r., poz.581 ze zm.) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, stosuje się przepisy określające podstawę składek na ubezpieczenie rentowe i emerytalne tych osób, z zastrzeżeniem ust.5, 6 i 10. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników, ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych.

Z kolei na podstawie § 2 ust.6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczenia składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008r. Nr 78, poz.465 ze zm.) – obowiązującego do dnia 22 maja 2008r. – dla każdego

ubezpieczonego, dla którego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, płatnik składek w imiennym raporcie miesięcznym lub imiennym raporcie miesięcznym korygującym sporządzonym dla tego ubezpieczonego oraz w deklaracji rozliczeniowej i deklaracji rozliczeniowej korygującej uwzględnia należne składki na ubezpieczenia społeczne od wszystkich dokonanych lub postawionych do dyspozycji ubezpieczonego wypłat – od pierwszego do ostatniego miesiąca kalendarzowego, którego deklaracja dotyczy – stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Stosownie do treści art.627 K.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przedmiotem umowy jest zatem zobowiązanie do wykonania określonego dzieła, które może mieć charakter materialny, jak i niematerialny, zaś sama umowa jest umową rezultatu. Z kolei zgodnie z treścią przepisu art.734 § 1 K.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, przy czym do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zlecenia (art.750 K.c.). Przedmiotem tej umowy jest dokonanie określonej czynności faktycznej, która nie musi prowadzić do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa o świadczenie usług to umowa starannego działania, podczas gdy umowa o dzieło jest umową rezultatu. Przedmiotem umowy o dzieło jest zatem osiągnięcie z góry oznaczonego wyniku, podczas gdy przedmiotem umowy o świadczenie usług jest jedynie staranne dążenie do osiągnięcia rezultatu, ale jego osiągnięcie nie należy do treści zobowiązania.

Co prawda kodeks cywilny nie podaje definicji „dzieła”, jednak w doktrynie i orzecznictwie jednomyślnie przyjmuje się, iż wykonanie dzieła oznacza określony proces pracy lub twórczości o możliwym do wskazania momencie początkowym i końcowym, którego celem jest doprowadzenie do efektu ustalonego przez strony w momencie zawierania umów. Dla prawidłowego rozróżnienia rodzaju wskazanych umów cywilnoprawnych nie jest wystarczające poprzestanie na stwierdzeniu, że każda umowa, która wiąże się z oczekiwaniem rezultatu jest umową o dzieło i zawarcie klauzuli oczekiwania rezultatu ugruntowuje stosunek prawny w reżimie umowy o dzieło. Także bowiem zlecający usługę oczekuje, że poprzez staranne działanie przyjmującego zlecenie (podejmującego się świadczenia usług) osiągnięty zostanie rezultat zgodny z oczekiwaniami dającego zlecenie.

Odróżnienie umowy o dzieło od umów pokrewnych, zwłaszcza o świadczenie usług, budzi nieraz w praktyce trudności. Umowa o dzieło różni się od umowy o świadczenie usług bądź umowy zlecenia brakiem stosunku zależności między stronami i koniecznością osiągnięcia oznaczonego rezultatu ludzkiej pracy w szerokim tego słowa znaczeniu, gdy w drugim rodzaju umów decydujący nie jest rezultat, lecz wykonywanie pracy jako takiej. Zamawiający dzieło może udzielać wskazówek, co do tego jak dzieło ma być wykonywane, jednak osoba świadcząca usługę bądź zleceniobiorca, w odróżnieniu od przyjmującego zamówienie (wykonawcy dzieła), nie ponosi odpowiedzialności kontraktowej, gdy świadczona przez niego praca nie spełnia oczekiwań zleceniodawcy. Natomiast przyjmującego dzieło do wykonania obciąża odpowiedzialność za nieosiągnięcie oczekiwanego rezultatu. Prowadzi to do innego rozkładu ryzyka co do wykonania dzieła i świadczenia usługi. Umowa o dzieło różni się od umowy o świadczenie usług (zlecenia) tym, że zawsze musi być uwieńczona konkretnym i sprawdzalnym rezultatem. Mniejsze znaczenie ma tu obowiązek osobistego wykonania dzieła przez przyjmującego zamówienie, byle rezultat końcowy był osiągnięty. W umowie o świadczenie usług (zlecenia) nie akcentuje się owego rezultatu jako koniecznego, ze względu natomiast na moment osobistego zaufania między kontrahentami, obowiązek osobistego świadczenia przez dłużnika staje się regułą. Zlecenie w takim ujęciu odnosi się zresztą jedynie do dokonania określonej czynności prawnej.

Dodatkowo zwrócić w tym miejscu należy uwagę, że jakkolwiek art.353¹ K.c. ustanawia zasadę swobody umów, która umożliwia stronom wybór rodzaju stosunku prawnego, który będzie ich łączył, to jednak zasada ta nie ma charakteru bezwzględnego, gdyż o rzeczywistej treści stosunku zobowiązaniowego decyduje nie formalna tylko jego nazwa nadana przez strony, ale jego essentialia negotii kreujące istotę zobowiązania umownego. Jednym z kryteriów pozwalających na odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2000r. IV CKN

152/00 – OSNC 2001/4/63; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 stycznia 2006r. III AUa 1700/05 OSA 2008/3/5). Przypomnieć także należy, iż przedmiotem umowy o dzieło nie może być osiąganie kolejnych, bieżąco wyznaczonych w czasie trwania umowy, rezultatów. Tego rodzaju czynności są natomiast charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, którą definiuje obowiązek starannego działania – starannego i cyklicznego wykonania umówionych czynności. O tym, jaki stosunek prawny łączy strony w rzeczywistości rozstrzyga całokształt okoliczności towarzyszących tak zawarciu umowy, jak i jej wykonaniu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14 lutego 2013r. III AUa 714/12 – LEX nr 1322060).

Z powyższym kryterium przedmiotowym pozostaje w ścisłym związku kryterium podmiotowe umowy, które określa relację między stronami odnoszącą się do tego, iż przyjmujący zamówienie (w przypadku umowy o dzieło) wybierany jest z uwagi na jego cechy podmiotowe takie jak: odpowiedni zawód, specyficzne umiejętności czy też predyspozycje. Nie powinno budzić wątpliwości, iż zamawiający, dokonując wyboru przyjmującego zamówienie kieruje się oceną jego potencjalnych kwalifikacji do wykonania zamawianego dzieła. Również przyjmujący zamówienie dokonuje takiej oceny przed przyjęciem oferty zamawiającego lub w procesie rokowań, zwłaszcza iż skutek zawarcia umowy bierze na siebie ryzyko pomyślnego wyniku spełnionej czynności, czyli wykonania zamawianego dzieła. W przypadku umowy o świadczenie usług cechy osobowe zleceniobiorcy nie są tak istotne, bowiem przyjmujący zlecenie (wykonujący usługę) nie bierze na siebie ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 października 2012r. III AUa 1529/12 – LEX nr 1223179).

Odnosząc powyższe uwagi natury ogólnej do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy wskazać należy, iż umowy zawierane przez R. P. z K. M. nie mogły zostać zakwalifikowane jako umowy o dzieło w rozumieniu art.627 K.c.

Po pierwsze, ich przedmiotem były proste, powtarzalne czynności, takie jak wykonywanie palet. Czynności te nie wymagały od K. M. żadnych specjalistycznych kwalifikacji, a ponadto były to proste czynności usługowe wykonywane na bieżąco i cyklicznie. Fakt, że każda specyfikacja dotyczyła palet o wyszczególnionych w niej rozmiarach niczego w zakresie oceny czynności zainteresowanej nie zmienia, bowiem wszystkie czynności zainteresowanej sprowadzały się do przygotowania materiału na palety z desek odpadowych a następnie zbitie palety według nieskomplikowanej procedury i za pomocą narzędzi ręcznych.

Po drugie, w momencie przystąpienia do realizacji umów obie strony nie były w stanie określić ich konkretnego rezultatu (jako dzieła w rozumieniu art.627 K.c.) albowiem nie znały ilości palet wykonywanych w okresie na które umowy te zostały zawarte. Umowy zawierano formalnie dopiero po upływie miesiąca w trakcie którego zainteresowana pracowała przy produkcji palet. K. M. potwierdziła tę okoliczność, podając, iż umowy były zawierane na koniec miesiąca, co służyć miało wzajemnemu rozliczeniu stron.

Po trzecie, czynności wykonywane przez K. M. nie tworzyły żadnego rzeczywistego rezultatu, który zostałby wcześniej określony w postanowieniach umownych, lecz sprowadzały się do czysto faktycznych działań (usług), które – biorąc pod uwagę ich istotę – nie mogły być poddane sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych.

Nie było możliwe poddanie takiemu testowi czynności wykonania palet. Podkreślić też trzeba iż w momencie przystąpienia do wykonywania palet w danym miesiącu (objętym w całości bądź w przeważającej części postanowieniami ex post zawartej umowy) ani odwołujący ani K. M. nie mogli wiedzieć jaka ilość palet zostanie wykonana. Specyfikacje na wykonanie określonego rodzaju i określonej ilości palet były bowiem dostarczone zainteresowanej na bieżąco (średnio jedna na dwa tygodnie), co samo w sobie zaprzecza naturze umowy o dzieło i potwierdza stanowisko organu rentowego zaprezentowane w zaskarżonej decyzji.

Z powyższych motywów na podstawie powołanych wyżej przepisów prawa materialnego i art.477¹⁴ § 1 K.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art.98 k.p.c. oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz.1804 – w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia przez powoda odwołania).

SSO Ewa Milczarek